

[Sønderup.]

skulde forlægges til det København, der i Forvejen er saa stærkt begunstiget baade skatte- og indtægtsmæssigt. Jeg siger ikke, at det er Ministerens Opfattelse, men jeg siger, at den højtærede Ministers saavel som hans Meningsfællers Optræden over for og Bedømmelse af Landbrugets Stilling og Betydning ofte er meget besynderlig. Det ene Øjeblik synes det, som om de erkender og forstaaer Landbrugets afgørende Indflydelse paa Beskæftigelse og Økonomi, og det næste Øjeblik faar man nærmest Indtrykket af, at de opfatter Landbruget som en Klods om Benet paa hele det øvrige Erhvervsliv.

Spørgsmaalet om Samarbejde mellem Opposition og Regering har under den forløbne Del af Finanslovdebatten været et yndet Emne. Regeringspartiernes Mænd har undertiden gjort gældende, at naar det ikke bliver til noget med det Samarbejde, skyldes det det, at Venstre efterhaanden er blevet et Parti, der bare siger: Stemmer ikke. For det første er dette nu en kæmpemæssig Overdrivelse, idet det procentvis kun er et Faatal af Love, over for hvilke Venstre har taget denne Stilling. Men for det andet — lad os gaa ind paa Tanken; der kunde saa vist være Grund til at indtage netop denne Holdning, fordi den Brug, man gennem Cirkulærer og Fortolkninger gør af Administrationen, efterhaanden er blevet af den Karakter, at ingen kan være tjent med at tage Medansvaret for Lovene; de føres ud i Livet paa en helt anden Maade, end Forudsætningerne for dem var, de Forudsætninger, hvorunder man i de forskellige Tilfælde stemte for dem. Der breder sig som Følge heraf en Forvirring og Usikkerhed, som i det lange Løb vil hævne sig, og som hos Folkestyrets sande Venner maa være egnet til at vække den dybeste Bekymring. Mange Rigsdagsmænd har sikkert været ude for den Oplevelse, at Folk spørger dem om denne eller hin Lov, og har sikkert ogsaa været ude for, at de atter og atter maa sige til dem: Hvordan den skal bringes ud i Livet, ved vi egentlig knapt, for det er til syvende og sidst Cirkulærerne, der er de afgørende. Det er ved at blive saadan, at det praktisk talt er lige meget, hvad der staar i en Lov, for det er Administra-

tionen, der bestemmer baade dens Rækkevidde og Karakter.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har gentagende over for Tinget bevidnet sin store Betagelse af og Benovelse over det Resultat, der blev naaet i afvigte Rigsdagssamling, og den store Lovhøst, vi fik bragt i Hus. Det var derfor af en vis Virkning, at der var et andet æret Medlem — med hvem det ærede Medlem vel nok har et vist Slægtskab, selv om det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch ikke rigtig vil kendes ved det —, der ikke kunde faa Øje paa de Resultater, han mener med Rette kunde ventes af en saadan Lovhøst. Jeg synes nu ikke, Resultaterne er saa vanskelige at faa Øje paa; en anden Sag er saa, om de er af en lidt anden Beskaffenhed end dem, man havde haabet paa og drømt om.

Vi ser saa tit, at Regeringspartiernes Mænd gør sig til af — hvis jeg maa bruge det Udtryk —, at de udbetaler store Beløb til social Forsorg og til Understøttelser. De holder ogsaa af i visse Kredse at gøre sig yndet ved at fremhæve, at de ogsaa udskriver store Skatter paa de store Indtægter — og det er der jo nogle, der glæder sig ved, uanset hvilke Formaal Pengene gaar til. Jeg kunde have Lyst til heroverfor at gøre gældende, at det, at en Regering udbetaler store Understøttelser og kræver store Skatter, ingenlunde behøver at være Udtryk for dens Fortræffelighed — og endnu mindre for, at den udøver et fortræffeligt Styre. Forholdet kan meget vel være lige det modsatte, og det er det efter min Opfattelse i Øjeblikket, fordi de Aarsager, som nødvendiggør Udbetalingen af store Understøttelser og Udskrivningen af de store Skattebeløb, er det stærkeste Vidnesbyrd om, at Erhvervslivet er ude af Ligevægt, at der er nogle, der tjener for lidt, saa lidt, at det er nødvendigt at stive dem af med Tilskud eller Understøttelse, og at der derimod er andre, der tjener rigeligt, saa rigeligt, at det er nødvendigt gennem en Beskatning, baade paa ekstraordinær og ordinær Vis, at fratage dem noget igen.

Hermed er ikke sagt, at det ikke kan være nødvendigt ad denne Vej at foretage en vis Udligning, men det er rent hen i